

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/90/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010770
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121010770.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci vedenej proti odsúdenému: C. L., nar. XX.XX.XXXX v H. T., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 27.5.2021 č.k. 28PP/25/2021-28, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23.9.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného C. L., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 Trestného zákona tak, že návrh odsúdeného: C. L., nar. XX.XX.XXXX v H. T., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienkové prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/132/2018 zo dňa 07.01.2019 a trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/34/2017 zo dňa 26.07.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/34/2017 zo dňa 19.08.2019 zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Odsúdený podanú sťažnosť písomne odôvodnil podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 21.06.2021. Odsúdený v sťažnosti poukazuje na to, že nebol v Leopoldove, ale bol zo slobody predvedený do ústavu na výkon väzby a trestu v Nitre dňa 15.05.2018 a nie 18.05.2018. Ďalej uvádza, že napadnuté uznesenie je v rozpore s Trestným poriadkom podľa § 415 ods. 1 s tým, že môže podať až po 1 roku znova žiadosť, nakoľko mu bola zamietnutá a v rozpore s § 66 ods. 1, 2 Trestného zákona lebo súd po oboznámení so spisovým materiálom na verejnom zasadnutí zistil, že návrh nie je s poukazom na § 66 ods. 1, 2 Trestného zákona dôvodný. Poukazuje na to, že jeho trest začal plynúť dňom 15.05.2018, dňa 16.04.2021 okresný súd obdržal jeho žiadosť podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, jeho celkový trest odňatia slobody je aj s prihliadnutím na uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/34/2017 zo dňa 19.08.2019 v trvaní 6 mesiacov je spolu 54 mesiacov, z toho 2/3 je 36 mesiacov, z toho 4 roky sp. zn. 4T/34/2017 2/3 je 32 mesiacov, 6 mesiacov sp. zn. 1T/34/2017 1 je 3 mesiace, dokopy 35 mesiacov. Dňa 15.04.2021 mal podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona nárok na podmienkové prepustenie. K sťažnosti doložil aj uznesenie zo dňa 13.07.2020, kde okresný súd Levice pod sp. un. 3Nt/20/2020 rozhodol podľa § 93 ods. 1 Trestného zákona a uviedol, že prokurátor ho nebral do úvahy a okresný súd o tom nemal vedomosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť

postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku ako aj prvú materiálu podmienku, nespĺňa druhú materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, a síce skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Prvostupňový súd v tejto súvislosti uviedol, že odsúdený bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť vrátane násilnej, ktorej sa dopustil opakovane. Napriek tomu, že možno konštatovať, že odsúdený v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody preukazuje svojim správaním polepšenie, jeho zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. Svedčí o tom skutočnosť, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Uvedené závery vyplývajú súdu z toho, že hoci bol menovaný už raz v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ďalej sa dopúšťal ďalšej trestnej činnosti, za ktorú bol následne ešte 8-krát právoplatne odsúdený. Na nápravu odsúdeného a uvedenie si negatívnych dôsledkov jeho konania teda zjavne nemala vplyv ani bezprostredná hrozba výkonu trestu odňatia slobody pri podmiennečných odsúdeniach a ani opakovaný výkon trestu odňatia slobody. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatel'a, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. V jeho prípade preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatel'om trestnej činnosti.

Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

Súd prvého stupňa správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku ako aj prvú materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie druhej materiálnej podmienky.

Sťažnostný súd zdôrazňuje že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti.

Sťažnostný súd v tejto súvislosti poukazuje na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá sa javí ako menej priaznivá, vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti (10 krát súdne trestaný). Uvedené jasne svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadane ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Početnosť predchádzajúcich odsúdení, ako i to, že inštitút podmiennečného prepustenia, ktorý sa voči nemu už v minulosti uplatnil, vedú potom k logickému záveru, že ani predchádzajúce odsúdenia, ani príležitosť daná mu podmiennečným prepustením nemali na neho ten výchovný účinok, aby ho viedli k riadnemu životu. V prípade odsúdeného teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatel'om trestnej činnosti. Niet prečo sa rozumne domnievať, že ďalšie podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel. Trestná minulosť odsúdeného vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmiennečného prepustenia.

U odsúdeného sa jedná o recidivistu, ktorý si musí byť vedomý okolností, majúcich vplyv na ukladané tresty, na ich dĺžku, aj na možnosti podmiennečného prepustenia, v prípade opakovanej trestnej činnosti. Ako už bolo tiež vyššie uvedené, jednou z predpokladaných podmienok na podmiennečné prepustenie je aj splnenie predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti. Je plne v súlade so zákonom zohľadňovať jednak správanie odsúdeného vo výkone trestu, ale aj charakter trestnej činnosti a osobu odsúdeného, vrátane jeho trestnej minulosti, pri rozhodovaní o tom, či je možné odsúdeného podmiennečne prepustiť. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

Sťažnostný súd v nadväznosti na obsah sťažnosti odsúdeného upozorňuje, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre

spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania.

A preto, aj napriek tomu, že odsúdený splnil formálnu podmienku, nespĺnil jednu z materiálnych podmienok, a síce predpoklad vedenia riadneho života. Na podmienené prepustenie je nevyhnutné splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok súčasne, tzn. pozitívne rozhodnutie o podmienenom prepustení nemôže byť v zmysle zákona opreté výlučne o uplynutie zákonom stanovenej doby.

Uvedené vyplýva aj z ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona, ktoré si odsúdený pravdepodobne mylne vyložil, vzhľadom na jeho odôvodnenie sťažnosti. Z tohto ustanovenia vyplýva, že na to, aby mohol byť odsúdený podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musia byť splnené súčasne tri podmienky, a to formálna podmienka spočívajúca vo vykonaní zo zákona stanovenej časti uloženého trestu a súčasne dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že odsúdený svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie (prvá) a tiež v tom, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (druhá).

Rovnako nedôvodná je námietka odsúdeného, ktorou poukazuje na uznesenie Okresného súdu Levice zo dňa 13.07.2020, sp. zn. 3Nt/50/2020. Na závere ohľadom jeho podmieneného prepustenia toto uznesenie nič nemení. Aj napriek zahladenému odsúdeniu, na toto možno prihliadať ako na skutočnosť odôvodňujúce predpoklad vedenia riadneho života po výkone trestu.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.